

УДК 37.015.31:7]: 81'25-051

ХУДОЖНЬО-ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ ЯК ЛЮДЕЙ ЕПОХИ КУЛЬТУРИ

А. Ю. Бовт

ORCID 0000-0002-1896-4153

У статті розкрито особливості художньо-естетичного виховання майбутніх перекладачів як Людей Епохи Культури. Визначено, що перекладач – це, в першу чергу, транслятор культури, саме тому він повинен мати високий рівень культурного розвитку, формування якого активно відбувається у закладах вищої освіти. Підкреслено, що головна мета процесу виховання здобувачів вищої освіти полягає у формуванні в них системи духовно-культурних цінностей, яка в майбутньому допоможе їм визначити власні ідеали та прагнення. Доведено, що саме в процесі художньо-естетичного виховання відбувається формування Людини Культури. Наведено результати досліджень видатного канадського культуролога і педагога Пола Шафера, який зазначає, що Людина Культури має внутрішню сформовану систему цінностей і ідеалів, є цілісною, щирою, самобутньою, креативною, альтруїстичною, але, найголовніше – людяною особистістю. З'ясовано компоненти фонових знань перекладача як Людини Епохи Культури. Визначено, що, оскільки головною одиницею перекладу є культура згідно з дослідженнями С. Баснет та А. Лефевр, загальнокультурна функція перекладу та культуроцентричний підхід до здійснення перекладу набувають важливого значення. Підкреслено, що художньо-естетичне виховання в процесі вивчення іноземної мови є мотиваційним двигуном, який підвищує бажання студентів пізнавати не лише іноземну мову, але й культуру того народу, мову якого вони вивчають. Наведено приклади здійснення художньо-естетичного виховання майбутніх фахівців з перекладу на кафедрі германо-романської філології та перекладу Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля, які включають читання та обговорення відомих творів видатних британських письменників, знайомство з класичними театральними постановками, відвідування Севєродонецької галереї мистецтв. Підкреслено, що таким чином художньо-естетичне виховання гармонійно впливає на навчально-виховний процес і сприяє розвитку здобувачів вищої освіти як Людей Епохи Культури.

Ключові слова: художньо-естетичне виховання, Людина Епохи Культури, майбутні перекладачі, переклад, культура.

Постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими і практичними завданнями. Переклад вважається унікальним творчим видом людської діяльності, адже для його успішного здійснення необхідно не лише відмінне володіння мовами оригіналу і перекладу, але й обізнаність з соціокультурними і історичними особливостями народів і країн. Перекладач – це, в першу чергу, транслятор культури, саме тому ерудованість, вихованість, всебічна розвиненість мають бути його невід'ємними рисами. «Душа мистецтва живиться донорською кров'ю перекладачів» (Кочур, 1991, с. 22), – так влучно і образно М. Новикова донесла важкість і важливість перекладацької праці. А І. Франко мудро зазначив, що переклад будує «золоті мости» взаєморозуміння між різними народами і культурами. Але для того, щоб ці «мости» були якісними, «будівники» мають бути людьми високої культури, Людьми Епохи Культури. Саме тому художньо-естетичне виховання відіграє надзвичайно важливу роль у професійній підготовці майбутніх фахівців з перекладу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковане вирішення даної проблеми і на які спирається автор. Художньо-естетичне виховання здобувачів вищої освіти досліджували В. Бутенко, Ю. Максимчук, Л. Масол, Н. Миропольська, Г. Падалко, Г. Шевченко, С. Мельничук, О. Рудницька. Вагомий внесок у дослідження взаємозв'язку культури та перекладу зробили такі вчені як С. Басснетт, Л. Венуті, А. Лефевр, Ю. Найда, Р. Зорівчак, В. Радчук, О. Чередниченко. Роль іноземної мови в естетичному розвитку студентів висвітлювали в своїх працях Т. Бабенко, О. Ігнатович, В. Вертегел. Дослідженню особливостей Епохи Культури і формування Людини Культури присвячені праці видатного канадського культуролога і педагога Пола Шафера.

Виділення раніше не вирішених частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Проблеми художньо-естетичного виховання у вищій школі, зокрема засобами іноземної мови, досліджувалися багатьма українськими та зарубіжними вченими. Окрему увагу приділяли вихованню культурної компетенції перекладачів. Але вивчення особливостей художньо-естетичного виховання студентів-перекладачів досі не розглядалося в науковій літературі.

Мета статті – розкрити особливості художньо-естетичного виховання майбутніх перекладачів як Людей Епохи Культури; презентувати приклади

успішної практики здійснення художньо-естетичного виховання майбутніх фахівців з перекладу.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих результатів. Як зазначає Г. Шевченко (2015), головна мета процесу виховання студентської молоді полягає у формуванні в них системи духовно-культурних цінностей, яка в майбутньому допоможе їм визначити власні ідеали та прагнення. Важливу роль в цьому процесі відіграє університет, який «по праву вважається Центром, Пам'яттю і Мотором культури, де студентська молодь набуває досвіду духовного, висококультурного, інтелектуально насиченого спілкування з майстрами-професіоналами, інтелектуалами, вченими, інтелігентами, завдяки чому удосконалюється інтелектуально, розумово, морально, художньо-естетично, духовно, набуває образу Людини культури» (с. 222). В свою чергу, описуючи головні ознаки Людини Культури, видатний канадський культуролог і педагог зазначає, що вона має бути з внутрішньо сформованою системою цінностей і ідеалів, цілісною, щирою, самобутньою, креативною, альтруїстичною, але, найголовніше – людською (Schafar, 2014, с. 161). Всі ці риси не виникають в людині самі по собі, а потребують цілеспрямованого розвитку. Тільки коли особистість формується в культурному середовищі, вона має змогу розвивати свій внутрішній потенціал для того, щоб сходити на вищі ступені власного становлення як Людини Епохи Культури.

Хоча Людина Культури не обминає вирішення повсякденних звичайних практичних проблем, наприклад, де жити і де працювати, вона усвідомлює, що ці питання тісно пов'язані з низкою більш глибоких і складних питань, які стосуються індивідуального світогляду. Саме тому Людина Культури шукає зміст і сенс життя не лише в зовнішньому оточенні, але й всередині себе. І це збереження цілісності і гармонії двох компонентів є найважливішим. Але, як зазначає Пол Шафер (1991), сьогодні ми спостерігаємо все більше віддалення від особистості такого типу. Вимоги сучасного життя є такими, що люди змушені приділяти більшу увагу поверхневим проблемам життя, і все менше турбуються про ті більш глибокі і складні потреби, які, власне, і складають сенс життя. Проте, щодалі ми віддаляємося від ідеї цілісної особистості, тим більше наше життя стає роздробленим, а об'єднати його стає дедалі важче (с. 31).

Художньо-естетичне виховання покликане відновити особистість, зробити її більш досконалою, творчою, відповідальною, співчутливою, яка прагне перетворювати себе і весь світ на засадах краси. Як справедливо зазначає Пол Шафер (2016), без здатності створювати, розвиватися, працювати разом, критично і творчо мислити, вирішувати безліч

внутрішніх і зовнішніх проблем, застосовувати знання, отримані завдяки мистецтву, в інших сферах, молоді люди будуть значно позбавлені важливої складової життя в майбутньому (с. 253). Значною мірою це стосується і майбутніх перекладачів, для яких вміння критично і креативно мислити, прагнення постійно розвиватися і вдосконалюватися є важливими навичками.

С. Саприкін і В. Чужакін (2011) зазначають, що «Перекладач – одна з найбільш вибагливих в плані ерудиції професій» (с. 144). Дійсно, оскільки перекладачеві в процесі професійної діяльності часто доводиться стикатися з найрізноманітнішими темами, спілкуватися з різними людьми, ставати провідником комунікації за різних обставин, широкий світогляд і високий рівень ерудиції є для нього вкрай необхідними.

Доводячи важливість всебічної розвиненості та обізнаності перекладачів, Л. Черноватий (2013) окреслює гіпотетичні компоненти фонових знань перекладача, серед яких важливе місце посідає культура, а саме література (світова, англомовна, українська), живопис та скульптура (світові, англомовних країн, України), архітектура (світова, англомовних країн, України), театр, кіно та музика (світові, англомовних країн, України) (с. 165). Саме тому в професійній підготовці майбутніх фахівців з перекладу художньо-естетичне виховання має посідати одне з найголовніших місць.

Слід зазначити, що переклад прямо пов'язаний з культурою. Засновниками культурного напрямку в перекладознавстві є С. Басснет та А. Лефевр. Ще у 1988 на конференції, яка відбулася в м. Уорвік (Англія) вони виокремили нову одиницю перекладу. Нею стало не слово або текст, а саме культура (Bassnett, Lefevere, 1998, p. 21). Матеріали конференції були видані у збірці «Переклад, історія і культура». З того часу увагу до значення культури в процесі перекладу почала зростати.

Описуючи функції перекладу, Г. Кузенко (2017) зазначає, що він виконує, поміж інших, і загальнокультурну функцію. Вона допомагає знайомити реципієнта тексту перекладу з життям, побутом, світоглядом, традиціями і звичаями різних народів. «Переклад духовно інтегрує і консолідує людство, роблячи загальним здобутком окремі досягнення народів у науці, техніці, культурі тощо» (с. 85). Виходячи з цього положення, перекладач має розуміти, яку велику відповідальність на нього покладено, а тому він не має морального права нехтувати своїм культурним розвитком. Від того, наскільки вдало перекладач здійснить переклад, залежить, яке враження складеться у реципієнтів перекладу не тільки про окремого автора або мовця, але й в цілому про певний народ. Недарма видатний лінгвіст Ю. Найда ще у 1964 році, обговорюючи проблеми

адекватності і еквівалентності перекладу, підкреслив однакову важливість як лінгвістичних, так і культурних відмінностей між мовою оригіналу та мовою перекладу. Більш того, він зробив висновок, що культурні особливості можуть викликати у перекладача навіть більші складнощі, ніж лінгвістичні (Venuti, 1964). Таким чином, культурна складова перекладу має таке ж важливе значення, як і лексична.

Г. Кузенко, описуючи культуроцентричний підхід до перекладу зазначає, що переклад некоректно розглядати лише як перехід з одного мовного коду на інший, оскільки він більшою мірою полягає в декодуванні певної культури, носії якої відображають її в своїй мові. Тобто, під час перекладу важливого значення набуває культурний контекст, який Г. Кузенко пояснює як «світогляд, що об'єднує представників соціальних груп і відрізняє їх один від одного» (Кузенко, 2017, с. 23). Звичайно, відмінне знання мов перекладу і оригіналу, підпорядкування перекладу певним формальним правилам не скасовуються. Але перекладач має володіти цілою низкою перекладацьких прийомів і технік, обираючи з них найвдаліший для певного контексту варіант з метою, щоб він органічно впітався в культуру мови перекладу. Цікавою в цьому контексті є думка, що «перекладач знаходиться одночасно в зоні двох національних концептосфер. Чим вище рівень художньої образності тексту, тим вище ступінь залежності цього тексту від тієї національної культури, в рамках якої він створений, і тим складніше завдання перекладача» (Кузенко, 2017, с. 23).

Художньо-естетичне виховання в процесі вивчення іноземної мови вже само по собі є метою, яку ставить викладач в навчально-виховному процесі. Воно є мотиваційним двигуном, який підвищує зацікавленість студентів та бажання вчитися, пізнавати не лише іноземну мову, але й культуру того народу, мову якого вони вивчають. Виховання вміння помічати, сприймати і цінити красу – це перший ступінь у вихованні почуттів, емоційної чуйності, емоційного інтелекту (Новікова та Скрипник, 2011, с. 238). Емоційна основа стає фундаментом для побудови міцних зв'язків особистості з навколишнім світом. Якщо навчально-виховний процес приносить студенту естетичне задоволення, то рівень успішності та мотивації буде у нього значно вище, так само як і бажання досягти значних професійних успіхів в майбутньому.

Працюючи зі здобувачами вищої освіти спеціальності 035.04 «Германські мови та літератури (переклад включно) 2 і 3 років навчання на кафедрі германо-романської філології та перекладу Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля, ми можемо навести декілька прикладів практики здійснення художньо-естетичного виховання.

По-перше, слід зазначити, що базовий підручник, яким ми користуємося для вивчення англійської мови як іноземної – Практичний курс англійської мови В. Янсон – вже містить у собі завдання і тексти, які сприяють художньо-естетичному розвитку майбутніх перекладачів. Це і автентичні уривки з класичних творів британських письменників, таких як В. С. Моем, О. Хакслі, А. Мердок, Г. Грін, Дж. Голсуорсі, К. Менсфілд, У. Голдінг, О. Уальд, Дж. К. Роулінг. Читання і переклад текстів відомих творів дозволяють студентам повною мірою відчувати і насолодитися красою слова, відкрити для себе культуру тієї епохи, країни і нації, до якої належить певний витвір літературного мистецтва. Окрім того, знайомству з кращими зразками літератури сприяє домашнє читання, яке щотижня проводиться зі студентами і другого, і третього курсів. Головною метою цих занять є не лише засвоїти новий лексико-граматичний матеріал, але й зануритися глибоко в твір, проаналізувати головний задум автора, розкрити глибинні конфлікти в творі, з'ясувати їхні можливі причини, наслідки і способи вирішення та, навіть, «прожити» життя одного з головних персонажів через переказ твору від його особи. Така практика допомагає виховувати почуття емпатії, вміння поставити себе на місце іншої людини і подивитися на ситуацію з її точки зору, щоб стати більш толерантним, чуйним і співчутливим.

На другому курсі один з уроків присвячено темі «Театр. Кіно». Окрім обговорення кіно-уподобань, студенти залюбки знайомляться з класикою світового кінематографу, пишуть огляди улюблених фільмів. Світ театру відкривається для студентів і на сцені Луганського обласного академічного українського музично-драматичного театру, який, за можливості, вони мають змогу відвідати в місті Северодонецьку. Інколи студенти на цих заняттях вперше відкривають для себе чарівний світ театру. Неодмінним компонентом є вивчення етикету поведінки в театрі і кінотеатрі.

Для студентів третього курсу пропонується тема «Мистецтво», де майбутні перекладачі мають змогу ознайомитися з шедеврами вітчизняного і світового живопису. Наприкінці уроку студенти готують доповіді про своїх улюблених митців з детальним описом одного з творів обраного художника, демонструючи не лише вільне володіння активною лексикою, але й вміння «зчитувати» з полотна головну тему і ідею витвору, інтерпретувати його глибинний сенс. Вже гарною традицією стало відвідування Северодонецької галереї мистецтв, де студенти мають можливість ознайомитися з витворами місцевих художників. Таке знайомство також сприяє вихованню любові і поваги до своєї малої Батьківщини. Після екскурсії майбутні перекладачі розповідають про картину, яка сподобалася їм найбільше, таким чином, активно долучаючись до процесу пізнання творів митців рідного міста.

Таким чином, художньо-естетичне виховання органічно вплітається в навчально-виховний процес, значно доповнює і збагачує його, сприяючи підвищенню мотивації студентів до навчання, зацікавленості у здобутті нових знань, а також їх всебічному розвитку як Людей Епохи Культури.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Отже, художньо-естетичне виховання відіграє надзвичайно важливу роль для майбутніх фахівців з перекладу. Оскільки перекладачі є трансляторами культури (як рідної, так і народу-носія певної іноземної мови), їх можна вважати одними з головних дійових осіб Епохи Культури. Але тільки відповідне виховання в душі краси може зростити справжніх Людей Культури, які в майбутньому зроблять свій вагомий внесок в розвиток нової Епохи.

В подальшому ми плануємо розглянути засоби художньо-естетичного виховання майбутніх перекладачів більш детально.

Література

1. Кочур Г. П. Друге відлуння : Переклади. Автор передмови М. О. Новикова Київ : Дніпро, 1991. 558 с.
2. Кузенко Г. М. Культурологічний аспект перекладу у міжмовній комунікації. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука»*. 2017. № 2(24), 2 т. С. 22-26.
3. Кузенко Г. М. Перекладацькі функції та їхня роль у діяльності перекладача. *Науковий вісник ДДПУ імені Івана Франка. Серія «Філологічні науки»*. 2016. № 6. С. 84-86.
4. Новікова Є. Б., Скрипник Н. С. Естетичне виховання студентів як невід'ємний компонент вивчення іноземної мови в навчальний і позанавчальний час. *Збірник наукових праць. Розділ 2. Методика викладання мови і літератури*. 2011. Випуск 8. С. 236-240.
5. Саприкін С. С., Чужакін А. П. Світ усного перекладу : навч. посібник. Вінниця : Нова Книга, 2011. 223 с.
6. Черноватий Л. М. Методика викладання перекладу як спеціальності : підручник для студентів вищих закладів освіти за спеціальністю «переклад». Вінниця : Нова Книга, 2013. 376 с.
7. Шевченко Г. П. Одухотворений образ людини культури ХХІ століття: процес його виховання у вищій школі. *Духовність особистості: методологія, теорія і практика*. 2015. № 5 (68). С. 213-225.
8. Bassnett S., Lefevere A. Where are we in Translation Studies? Constructing Cultures. *Essays on Literary Translation / eds. S. Bassnet and A. Lefevere. Clevedon : Multilingual Matters, 1998. 176 p.*
9. Schafer P. *The Age of Culture*. Ontario: Rock's Mills Press, 2014. 249 p.
10. Schafer P. The Arts Key to a Full and Fulfilling Cultural Life. *Духовність особистості: методологія, теорія і практика*. 2016. No. 3 (72). P. 249-266.
11. Schafer P. *The Cultural Personality*. 1991. 87 p.
12. Venuti L. *The Translation Studies Reader*. London: Routledge, 1964. 524 p.

References

1. Kochur, H. P. (1991). *Druhe vidlunnia: Pereklady* [Second Echo. Translations]. Author of preface M. O. Novykova Kyiv: Dnipro (ukr).
2. Kuzenko, H. M. (2017). Kulturolohichniy aspekt perekladu u mizhmovniy komunikatsii [Cultural Aspect of Translation in Interlingual Communication]. *Mizhnarodnyi naukovyi zhurnal "Internauka"*, #2(24), Vol. 2, 22-26 (ukr).
3. Kuzenko, H. M. (2016). Perekladatski funktsii ta yikhnia rol u diialnosti perekladacha [Translation Functions and Their Role in the Translator's Work]. *Naukovyi visnyk DDPU imeni Ivana Franka. Seriya "Filolohichni nauky"*, #6, 84-86 (ukr).
4. Novikova, Ye. B., Skrypnyk, N. S. (2011). Estetychne vykhovannia studentiv yak nevid'iemnyi komponent vyvchennia inozemnoi movy v navchalnyi i pozanavchalnyi chas [Aesthetic Education of Students as an Integral Part of the Study of a Foreign Language During Contact and Extra-Curricular Hours]. *Zbirnyk naukovykh prats. Rozdil 2. Metodyka vykladannia movy i literatury*. #8, 236-240 (ukr).
5. Saprykin, S. S., & Chuzhakin, A. P. (2011). *Svit usnoho perekladu : navch. posibnyk [The world of Interpretation: tutorial]*. Vinnytsia: Nova Knyha (ukr).
6. Chernovatyi, L. M. (2013). *Metodyka vykladannia perekladu yak spetsialnosti: pidruchnyk dlia studentiv vyshchyykh zakladiv osvity za spetsialnistiu "pereklad"* [Methodology of Teaching Translation as a Specialty: Textbook for Students of Higher Education Institutions in the Field of "Translation"]. Vinnytsia: Nova Knyha (eng).
7. Shevchenko, H. P. (2015). Odukhotvorennyi obraz liudyny kultury XXI stolittia: protses yoho vykhovannia u vyshchii shkoli [Spiritual Image of Cultural Personality of the 21st Century: the Process of its Education at Higher Education Institution]. *Spirituality of a Personality: Methodology, Theory and Practice*, # 5 (68), 213-225 (ukr).
8. Bassnett, S., & Lefevere, A. (Eds.). (1998). *Where are we in Translation Studies? Constructing Cultures. Essays on Literary Translation*. Clevedon: Multilingual Matters (eng).
9. Schafer, P. (2014). *The Age of Culture*. Ontario: Rock's Mills Press (eng).
10. Schafer, P. (2016). The Arts Key to a Full and Fulfilling Cultural Life. *Spirituality of a Personality: Methodology, Theory and Practice*, # 3 (72), 249-266 (eng).
11. Schafer, P. (1991). *The Cultural Personality* (eng).
12. Venuti, L. (1964). *The Translation Studies Reader*. London: Routledge,.

ХУДОЖЕСТВЕННО-ЭСТЕТИЧЕСКОЕ ВОСПИТАНИЕ БУДУЩИХ ПЕРЕВОДЧИКОВ КАК ЛЮДЕЙ ЭПОХИ КУЛЬТУРЫ**А. Ю. Бовт**

В статье раскрыты особенности художественно-эстетического воспитания будущих переводчиков как Людей Эпохи Культуры. Определено, что переводчик – это, в первую очередь, транслятор культуры, поэтому он должен иметь высокий уровень культурного развития, формирование которого активно

происходит в учреждениях высшего образования. Подчеркнуто, что главная цель процесса воспитания соискателей высшего образования заключается в формировании у них системы духовно-культурных ценностей, которая в будущем поможет им определить собственные идеалы и стремления. Доказано, что именно в процессе художественно-эстетического воспитания происходит формирование культуры. Приведены результаты исследований выдающегося канадского культуролога и педагога Пола Шафера, который отмечает, что Человек Культуры имеет внутренне сложившуюся систему ценностей и идеалов, является целостной, искренней, самобытной, креативной, альтруистической, но, самое главное – человеческой личностью. Выявлены компоненты фоновых знаний переводчика как Человека Эпохи Культуры. Определено, что, поскольку главной единицей перевода является культура, согласно исследованиям С. Басснет и А. Лефевр, общекультурная функция перевода и культуроцентричный подход к осуществлению перевода приобретают важное значение. Подчеркнуто, что художественно-эстетическое воспитание в процессе изучения иностранного языка является мотивационным двигателем, который повышает желание студентов познавать не только иностранный язык, но и культуру народа, язык которой они изучают. Приведены примеры осуществления художественно-эстетического воспитания будущих специалистов перевода на кафедре германо-романской филологии и перевода Восточноукраинского национального университета имени Владимира Даля, включающие чтение и обсуждение известных произведений выдающихся британских писателей, знакомство с классическими театральными постановками, посещение Северодонецкой галереи искусств. Подчеркнуто, что таким образом художественно-эстетическое воспитание гармонично вплетается в учебно-воспитательный процесс и способствует развитию соискателей высшего образования как Людей Эпохи Культуры.

Ключевые слова: художественно-эстетическое воспитание, Человек Эпохи Культуры, будущие переводчики, перевод, культура.

ART AND AESTHETIC EDUCATION OF FUTURE TRANSLATORS AS PERSONALITIES OF THE AGE OF CULTURE

A. Yu. Bovt

The article reveals the peculiarities of art and aesthetic education of future translators as Personalities of the Age of Culture. It is determined that a translator, firstly, translates culture that is why he/she must have a high level of cultural development, the formation of which is actively taking place at higher education institutions. It is emphasized that the prime aim of the educational process of students is to formulate a system of spiritual and cultural values, which will help them to define their own ideals and aspirations in future. It is proved that it is in the process of art and aesthetic education during which the formation of the Cultural Personality takes place. There are presented results of the research of an outstanding Canadian culturologist and pedagogue Paul Schafer, who states that the Cultural Personality has an internally

formed system of values and ideals, is integral, sincere, original, creative, altruistic, but most importantly - human. The knowledge components of a translator as the Personality of the Age of Culture are revealed. It is determined that since the main unit of translation is culture according to the research by S. Bassnett and A. Lefevere, the cultural function of translation and the culture-centred approach to translation become important. It is emphasized that art and aesthetic education in the process of studying a foreign language is a motivational force that increases the desire of students to learn not only a foreign language but also the culture of the people whose language they learn. The examples of implementation of art and aesthetic education of future translation specialists at the Department of Germanic and Romance Philology and Translation of Volodymyr Dahl East Ukrainian National University include reading and discussing famous works of prominent British writers, getting acquainted with classical theatrical performances, visiting Severodonetsk art gallery. It is emphasized that in this way art and aesthetic education harmoniously intertwines into the educational process and promotes development of higher education graduates as Personalities of the Age of Culture.

Key words: *Art and aesthetic education, Personality of the Age of Culture, future translators, translation, culture.*

Бовт Альона Юрївна – кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри германо-романської філології та перекладу Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля (м. Северодонецьк, Україна). E-mail: philology302@gmail.com

Bovt Alona Yuriivna – Candidate of Pedagogical Sciences, Senior Lecturer of the Department of Germanic and Romance Philology and Translation of Volodymyr Dahl East Ukrainian National University (Severodonetsk, Ukraine). E-mail: philology302@gmail.com